

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb
Hrvatska

T 01 4920 726
F 01 4813 871
cce@cce.hr | www.cce.hr

ISTA REVNOST

Mario Dučić,
rujan 2006.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite se na:

„Uistinu, Bog nije nepravedan da zaboravi ono što ste učinili, ljubav koju iskazaste prema njemu služeći mu u prošlosti i sadašnjosti svetima. Ali je naša vruća želja da svaki od vas pokaže istu revnost da svoju nadu učini savršenom do kraja, da ne budete mlitavi, već da nasljedujete one koji vjerom i strpljivošću baštine obećanje.“
Hebrejima 6.10-11

Ovog puta želim prvenstveno govoriti starijim vjernicima u Gospodinu koji su već duže vrijeme u crkvi, ali i svim novim obraćenicima koji su nedavno započeli svoju utrku života te odlučili hodati s Isusom.

Pisac poslanice Hebrejima upućuje poruku najvjerojatnije drugoj generaciji židovskih kršćana. Oni su se htjeli vratiti natrag na židovstvo, vjerojatno zbog nezrelosti i nedostatka prave spoznaje biblijskih istina. Poslanicom ohrabruje i ostale vjernike koji su vjerojatno već duže vrijeme spašeni, ali su, očigledno, pored ostalih problema, izgubili revnost; da li zbog učestalih borbi, služenja ili nerazumijevanja te su počeli sumnjati u Božju pravednost, gubeći nadu uvjereni

✦ Bog ne može zaboraviti što smo činili prema njemu, kao i njegovim svetima, te će nas prema tome nagraditi.

da je Bog zaboravio na njihovu prošlu revnost i služenje.

Pisac ohrabruje primatelje poslanice i ukazuje im da je Bog pravedan i da se sjeća „*ljubavi koju su mu iskazali služeći u prošlosti i sadašnjosti svetima*“ (Hebrejima 6.10). Iako nam ljudi često ne daju zahvalu ili ohrabrenje, jedno je sigurno - Bog ne može zaboraviti što smo činili prema njemu, kao i njegovim svetima, te će nas prema tome nagraditi.

Apostol Pavao nam to potvrđuje i ohrabruje nas na istu revnost prema Bogu i ljudima te kaže: „*Neka nam ne dodija činiti dobro, jer ćemo u svoje vrijeme žeti ako sad ne malakšemo.*“ (Galaćanima 6.9).

Usitinu Bog nije nepravedan i sjeća se naših prošlih odnosa i predanja, ali ono što ga najviše zabrinjava, kao i svakog pobožnog pastora ili voditelja, je kontinuitet revnosti, odnosno odnosa.

★ Ako održimo istu revnost kakvu smo imali na početku svog obraćenja, onda ćemo i svoju nadu održati do kraja.

Održavanje iste revnosti je česta stvar s kojom se borimo. Tjeskobne brige, teške okolnosti i učestali napadi ili grijeh mogu ponekad umanjiti našu ustrajnost u revnosti. To je često vidljivo među vjernicima, čemu smo svi svjedoci. Bilo je mnogih među nama koji su bili revni prema Isusu ili izgubljenima, ali su nakon nekog vremena izgubili revnost.

Posljedično tome takvi ljudi postaju religiozni i nezreli, kruti i neosjetljivi za vodstvo Duha; a zbog otupljenosti osjetila za razlikovanje dobra čak padaju u pogubne đavolske i svjetovne zamke. Umjesto da su, obzirom na vrijeme od kada su upoznali Krista, oni koje će druge podučiti, često se zbog gubitka revnosti moraju vratiti na početak: „*I uistinu, premda biste po vremenu morali biti učitelji, vama je ponovo potrebno da vas tko pouči osnovno, to jest početak proročanstava. Takvi ste da vam treba mlijeko, a ne jaka hrana*“ (Hebrejima 5.12).

Zato je pisac u sebi imao „vruću želju“ da svaki od nas pokaže istu revnost do kraja, jer, iako početak može biti dobar i Bog ga neće zaboraviti, Bog

želi da nastavimo istom revnošću do kraja kako bismo imali, prema Pismu, sljedeće nagrade:

► **1. ISTA REVNOST DAJE
POTPUNU SIGURNOST NADI.**

„Ali je naša vruća želja da svaki od vas pokaže istu revnost da svoju nadu učini savršenom do kraja.“ (Hebrejima 6.11)

Ako održimo istu revnost kakvu smo imali na početku svog obraćenja, onda ćemo i svoju nadu održati do kraja.

Jedan od glavnih razloga zašto gubimo nadu u Gospodina je zato što ne održavamo odnos prema njemu i drugima kojima trebamo služiti ili mu pak služimo samo radi osobne dobiti ili sebičnih ciljeva.

Kada naiđemo na probleme i poteškoće nemamo nade, jer ne poznajemo dovoljno onoga koji je, kako Pavao kaže: „*Bog, izvor nade... koji daje radost i mir u vjeri da napredujemo u nadi snagom Svetog Duha.*“ (Rimljanima 15.13).

Crkvo, nada je isprepletena našom

neprestanom revnošću za Gospodina i služanjem. Niti jedan čovjek, okolnost ili stvar ne mogu pružiti nadu koja će nam pomoći da prebrodimo teškoće dok smo ovdje na svijetu. Ako nemamo istu revnost prema Gospodinu, gubimo nadu, a potrebno ju je imati do „kraja“.

Grčka riječ za „kraj“ koja se pojavljuje u ovom stihu je *telos*. Riječ ne ukazuje na, kako se često misli, kraj nečega što se tiče vremena, već nas upućuje na neki postignut cilj, završetak nečega, rezultat koji je zadobiven u događanjima prije.

Drugim riječima, ista revnost nam omogućava da dođemo do rezultata svoje utrke – neraspadljivog vijenca – vječnog života; a za tu utrku nam je i te kako potrebna nada i ohrabrenje

✦ **Jedan od glavnih razloga zašto gubimo nadu u Gospodina je zato što ne održavamo odnos prema njemu i drugima kojima trebamo služiti ili mu pak služimo samo radi osobne dobiti ili sebičnih ciljeva.**

od Gospodina, jer utrka može biti vrlo naporna. Nemoguće je imati nadu bez stalne ljubavi prema njemu i svetima.

To je jedan od najvećih problema neučinkovitih vjernika i crkava – gubitak odnosa s Kristom.

▶ 2. ISTA REVNOST NAS NE ČINI MLITAVIMA

*„... da ne budete mlitavi“
(Hebrejima 6.12a)*

Grčka riječ koja se koristi za „mlitavost“ je *nothros*, a govori nam o osobi koja je lijena, troma, mlitava i slaba. To je, drugim riječima, osoba koja nije sposobna biti aktivna u području uma i duha.

Koliko je samo takvih vjernika kojima se ne može pomoći jer su lijeni. Htjeli bi da sve Gospodin učini, po mogućnosti bez njihova učešća. Takvima je nemoguće pomoći, jer često ne žele napraviti

korake koji su im potrebni da bi Gospodin učinio svoje.

Vjernik bez konstantne revnosti je mlitav i pasivan vjernik. Takav se često može nekako i dovući do crkve, ali je u biti pasivan i neučinkovit za Gospodina. Kada, na primjer, takav vjernik dođe na štovanje ili molitvu, često ne moli, ne slavi, ne pjeva i često ne vjeruje, jer je, zbog pasivnosti i lijenosti, izgubio odnos s Gospodinom te tako izgubio i nadu, što je također jedan od uzroka često tužnih i krutih lica.

Biti neprestano revan znači pokrenuti se – obrisati prašinu s Biblije i početi je čitati, pamtiti stihove, aktivirati svoje misli prema njima, imati odnos s Gospodinom u molitvi; uputiti riječ Evanđelja svojim kolegama na poslu ili obitelji, otvoriti svoje srce i podići svoje ruke, otvoriti svoja usta u štovanju i boriti se za slobodu i nadu koju imamo u njemu.

Često ljudi ili pastiri, govoreći kako treba čekati na Gospodina, prikrivaju svoju pasivnost i tako godinama ništa ne naprave za njega.

✦ **Crkvo, nada je isprepletana našom neprestanom revnošću za Gospodina i služenjem.**

U Bibliji čekanje nikada nije pasivno. Primjerice, kada je Isus rekao učenicima da čekaju u Jeruzalemu „na obećanje Očevu“ nije mislio da pasivno čekaju to ispunjenje. Oni su aktivno ušli u molitvu: „Svi su bili jednodušno ustrajni u molitvi zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i braćom njegovom.“ (Djela Apostolska 1.14).

Nakon Pedesetnice su bili osnaženi i u revnosti su propovijedali Božju Riječ sve do kraja svog života, koji je u većini slučajeva završio mučeničkom smrću. Jedno je sigurno, nisu oklijevali i bili lijeni, već su bili marljivi i predani kršćani.

Ista revnost nas ne čini mlitavima već snažnima i uvijek spremnima na akciju!

▶ **3. U ISTOJ REVNOŠTI
NASLJEDUJEMO VJERNIKE
KOJI VJEROM I STRPLJIVOŠĆU
BAŠTINE OBEĆANJE.**

„... već da nasljedujete one koji vjerom i strpljivošću baštine obećanje.“ (Hebrejima 6.12)

Koliko je samo danas lijenih pastira i voditelja koji žive ugodnim, „instant religioznim životom“ i koji na vjeru gledaju kao na izvor dobitka, brzih riješenja ili mjesta na kojima će graditi svoj ranjeni ego? Koliko je samo takvih koji se nađu u crkvama koje ne znaju što znače riječi „žrtva“ ili „umrijeti sebi“?

Kad smo se obratili često su nam uzori bili ljudi koji su sve ostavili radi Krista kako bi se Bog proslavio u njima. Čitali smo knjige od brata Wilkersona, pastora Choa iz Koreje i ostalih pojedinaca koji su nadahnjivali našu vjeru ili službu.

★ **Biti neprestano revan znači pokrenuti se – obrisati prašinu s Biblije i početi je čitati, pamtiti stihove, aktivirati svoje misli prema njima, imati odnos s Gospodinom u molitvi; uputiti riječ Evanđelja svojim kolegama na poslu ili obitelji, otvoriti svoje srce i podići svoje ruke, otvoriti svoja usta u štovanju i boriti se za slobodu i nadu koju imamo u njemu.**

Kako smo počeli gubiti ustrajnost, počeli smo čitati knjige o balansiranom životu, fitnessu i zdravoj ishrani te postali vrlo nestrpljivi u svemu. Uzori su nam postali pametni i školovani ljudi i sigurni sistemi u kojima nema previše promjene. Moto je: „Pusti me na miru da živim svojim životom“.

Abraham, primjerice, nije imao „svoj život“. Njegova najdraža pjesma i moto su bili: „Tebi dajem sve.“ Imao je čvrstu i postojanu vjeru. Pismo nam kaže za njega: „*protiv svake nade, oslonjen na Nadu, povjerova, da tako postane »ocem mnogih naroda«*, prema

✦ Crkvo, nama je potrebna nepromjenjivost u revnosti s Bogom kako bi se on proslavio. Umjesto da mrmljamo, čitajmo o herojima vjere i ljudima koji su dali svoje živote za Isusa. Nasljedujmo one koji su spremni položiti svoje živote za dobro drugih, a ne one koji u svojoj religioznosti čine križ lakšim.

onom što je rečeno: »Takvo će biti tvoje potomstvo.«... nije oklijevao nevjerom u Božje obećanje, nego se ojača vjerom, davši Bogu slavu, potpuno uvjeren da je Bog kadar izvršiti ono što je obećao.» (Rimljanima 4.18,20-21)

Obećanje koje mu je Bog dao ispunilo se kroz Isusa Krista, koji je proizišao iz njegovog potomstva, pa je tako postao otac mnogima i blagoslovio čitav svijet. Sigurno je bio čovjek kojega trebamo nasljedovati.

Abraham nikada nije sumnjao da će Bog ispuniti obećanje. Iako mu je život bio pun grešaka, grijeha i padova, kao i mudrosti i dobrih odluka, uvijek je vjerovao Bogu. Da je gledao na svoje mogućnosti, nikada se ne bi pokrenuo, pokorio kanaansku zemlju i utemeljio naciju.

Vjerujem da je zadržao istu revnost do kraja svojeg života, vjerovao Bogu, bio poslušan i strpljivo čekao da Bog ispuni svoju riječ. Kada smo ustrajni u revnosti, bit ćemo strpljivi i ostati postojani u pozivima i obećanjima od Gospodina. Nećemo htjeti odustati prilikom prve poteškoće, promijeniti crkvu ili službu, već ćemo mu vjerovati

da je istinit i vjeran. Crkvo, nama je potrebna nepromjenjivost u revnosti s Bogom kako bi se on proslavio. Umjesto da mrmljamo, čitajmo o herojima vjere i ljudima koji su dali svoje živote za Isusa. Nasljedujmo one koji su spremni položiti svoje živote za dobro drugih, a ne one koji u svojoj religioznosti čine križ lakšim.

Religija uvijek traži nepomičnost, sigurnost, udobnost i pasivnost. Svijet je pun crkava u kojima su vjernici ostali u prošlosti i zaboravili na sadašnjost i budućnost. Takvi su stali na pola puta i odustali od toga da svoju nadu „*usavrše do kraja*“ (Hebrejima 6.11).

Vrlo je bitno koga slijedite i tko vam je primjer, jer to govori o vama i vašem karakteru.

Ista revnost daje sigurnost nadi, snagu i vjeru u Božja obećanja. Bog je utjelovljenje istine i zato se ne moramo plašiti promjene. Naša nada u njemu je sigurna kao „*čvrsto sidro duše koje prodire u prostor iza zastora*“ (Hebrejima 6.19).

U kojem smo području postali mlitavi - da li u svojim molitvama, čitanju Biblije, dolascima na sastanke svetih? Jesmo li obeshrabreni jer smo napustili Gospodina i lutamo te slijedimo primjere koji ustvari nisu primjeri vjere, već primjeri nevjere i sebičnosti? Tko su, na kraju krajeva, naši prijatelji i voditelji? Jesu li to zreli ljudi koji su se predali Isusu ili ljudi koji nas odvlače od odnosa s Gospodinom i privlače sebi u zamke gorčine, mrmljanja, sebičnosti, laži i nevjere?

Crkvo, vrijeme je da se aktiviramo prema Isusu i održimo istu revnost kojom smo započeli, jer ćemo samo tako imati stalnu i sigurnu nadu, snagu i moći ćemo nasljedovati one koji su primjerom dali sve za Gospodina.

✦ **Crkvo, vrijeme je da se aktiviramo prema Isusu i održimo istu revnost kojom smo započeli, jer ćemo samo tako imati stalnu i sigurnu nadu, snagu i moći ćemo nasljedovati one koji su primjerom dali sve za Gospodina.**

Ako ostanemo u istoj revnosti nećemo ostati besposleni niti besplodni u pravoj spoznaji Isusa Krista. Postat ćemo zreli ljudi izoštrenih navika i kvalitetnih karakternih vrlina koji će znati razlučiti dobro od zloga i na kraju imati sve što je potrebno za ulazak u Kraljevstvo nebesko.

„Zbog toga uložite svu revnost da sa svojom vjerom spojite poštenje, s poštenjem znanje, sa znanjem uzdržljivost, s uzdržljivošću postojanost, s postojanošću pobožnost, s pobožnošću bratsku ljubav, s bratskom ljubavi ljubav uopće! Ako naime posjedujete ove kreposti te ako napredujete u njima, one ne dopuštaju da ostanete ni besposleni ni besplodni u pravoj spoznaji našega Gospodina Isusa Krista. Komu ove kreposti nedostaju, on je slijep, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prošlih grijeha.

Zato, braćo, to ozbiljnije nastojte da u vlastitu korist učvrstite svoj poziv i izbor! Radeći tako, sigurno nećete nigda pasti. Tako će vam se, naime, pružiti sve što je potrebno za ulazak u vječno kraljevstvo našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista.“
(2 Petrova 1.5-11)

★ **Ako ostanemo u istoj revnosti nećemo ostati besposleni niti besplodni u pravoj spoznaji Isusa Krista. Postat ćemo zreli ljudi izoštrenih navika i kvalitetnih karakternih vrlina koji će znati razlučiti dobro od zloga i na kraju imati sve što je potrebno za ulazak u Kraljevstvo nebesko.**

Copyright©2006. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigol možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.